

ABSTRAKT

Bakalářská práce se věnuje lidskému vztahu k půdě a jeho proměně v závislosti na výrazných proměnách politické scény. Vztah člověka k půdě není ovlivněn a definován pouze geografickou polohou, ale také historickým vývojem daného místa a dalšími vnějšími vlivy. Jednou z vnějších podmínek je také politická situace na daném území. Mezi lety 1948 – 1989 na území nynější České republiky vládla komunistická strana, která byla specifická přístupem k osobnímu vlastnictví a k vlastnictví půdy. Komunistický režim se výrazně podepsal také na historickém vývoji Valašska – regionu, pro který bylo a stále je zemědělství a pastevectví charakteristické a na kterém byli místní lidé několik století závislí. Lidé, kteří zde vlastnili polnosti, půdu či statky najednou o své majetky začali přicházet a koncept osobního vlastnictví se začal proměňovat. Tyto změny tak ovlivnily několik generací sedláků a zemědělců, kteří na tomto území žili a žijí. Tato práce má za cíl zmapovat vliv komunistického režimu na lidský vztah k půdě na Valašsku. Teoretická část práce je věnována představení vývoje zemědělství ve 20. století, regionu Valašsko a obecnému popisu lidského vztahu k půdě a životnímu prostředí. Praktická část se pak skládá z nestrukturovaných rozhovorů se sedmi zemědělci a vlastníky půdy. Tyto rozhovory ukazují, že na pozadí událostí dvacátého století byl vztah zemědělců a vlastníků půdy k půdě buď utužen, nebo došlo k jejich odcizení.

KLÍČOVÁ SLOVA

kolektivizace, půda, zemědělství, majetek, Valašsko